

БЕЛАРУСКИ ШЛЯХ

Адрес редакцыі і адміністрацыі:
Серпухоўская вул. д. № 12

Рэдакцыя адчынена ад 1 да 2 гадз.
пасля поўдня.
Адміністрацыя—зрана ад 10 да 2 гадз.
У вечары ад 5 да 7 гадз.
Рэдакцыя пакідае за сабой права па-
праўляць перасыланыя рукапісы і ко-
респондэнцы.

Цана
асобн. нум. 15 к.

Надпіска: з дастаўкай да дому у Мін-
ску на 1 месяц 3 рублі.
Цана абвестак:
за перш пэтыту на 1-й стран. 1 руб.
на апошній—50 кап.

Штодзенная грамадзка-палітычная газэта.

66. Менск. Чацьвер 13 чэрвеня 1918 г. Год

Голас грамадзянства.

Маладой Рэчы Паспалітай Беларускай ад першых жа рокаў яе дзяржаўнага жыцця рыхodziца вялікі досвед чорную барацьбу за сваю тэ-
рыторыю і барацьбу ад над-
чэрных апэтытаў суседзяў.
Звычайна ў такой спрэчцы пы-
танні разьвязываюцца нараў-
наваннем сілаў: хто дужэйшы,
гэты і праўда. Але трэба
спадзявацца, што цяпер гэта
перастарэлая формула зьменіцца
і замяніцца больш стасоу-
най. Беларусь мае права ча-
каць справядлівага да сябе
узгляду з боку усіх дзяржаваў
нашых, ад сваёй старшай
сестры—Украіны. Але очевіс-
насьць прымушае нас часамі
накадычы сумьсвацца ў бра-
тэрскіх стасунках да маладой
дзяржавы. Агублікаваная ў
свой час прапазыцыя украін-
скай дэлегацыі ў перагаворах
дэлегацыяй Беларускага Ура-
ду назначыць украінска-бела-
рускую граніцу паўночнай жа-
рэзніцы Пінск—Гомель, сьвед-
чыць, што старыя формулы
нэ ні замінаюцца. Да гэтага
ня ідзець гутарка, што Украіна
тануюча задуляе прэтэнсію на
дзевяць беларускіх земляў што
ежаць у абласці Прыпяці.

Зразумела дзеля гэтага што
се коды беларускага грама-
дзянства зацікаваны гэтай гу-
аркай і пачынаюць падаваць
вой голас на абарону роднаго
раю. Адным з найбольш яск-
равых фактаў гэтаго гатунку
рэба прызнаць пастанову сха-
у упоўнамоўчаных *Зьвязку
большых і меншых улась-
ікаў і арандароў Пінска-
Рэчыцкаго, Мазырска-
і Гомельскаго наве-
таў*.

Спасылаючыся на акольнік
генэральнаго Цісарства (Укра-
ны) ад 30 сакавіка г. г. за
452, с катораго без вонт-
ня выхodziць, што гэтыя
веты ні ухodziць у склад
краіны, зьвязак такім споса-
м даводзіць сваю прыналеж-
сьць да Беларусі:

«Насяленне абшэрнаго краю,
німаючаго нашыя чатыры
веты, складаецца пачынаючы

чынам з густой масы селян
беларусаў, уладаючых 30%
усіе зямлі і землеуласьцікаў
польскай і рускай нацыяналь-
насьці, у руках якой знайхо-
дзіцца 58% зямельнаго абста-
ру. Астальных 12% зя-
млі складаецца з казен-
ных і мескіх грунтаў. Та-
кім чынам этнаграфічна селя-
скае насяленне ні мае ніякаго
зьвязку з Украінай.

Гісторычна нашыя паветы
былі на працягу 600 гадоў
зьвязаны с польска-літоўскаю
дзяржаваю аж да 1772 г. ка-
лі Гомельскі павет які ухodziў
тагда пад найменнем Велічка-
го ў склад Менскаго ваявод-
ства, а ў 1795 г. і асталь-
ныя паветы былі прылучаны
да Расіі. Такім парадкам ор-
ганічнаго зьвязку з Украінай
у нас ніколі ні было. Стасоу-
на да гістарычнай прапалыці
усе культурнае разьвіццё краю
шло пад уплывам заходніх
пацекаў».

Грунтуючыся на гэтым
зьвязак землеуласьцікаў 4 па-
ветаў: *лічыць* *неабходным*
*«раздзяліць сваю палітыч-
ную будучыну з сваім ад-
вечным цэнтрам—Мен-
скам»*.

Голас грамадзянства такога
абшэрнаго району, пры гэтым
злучаючаго і зьлітаго ў моцны
зьвязак навінен быць усьляш-
ны ўсімі каму чуць належыць.
Голас гэты ясны і ні пазва-
ляе талкаваць яго як небудзь
крыва. З асобнай увагай па-
вінен прыслушайца да гэтаго
голосу п. Стош, Гомельскі Ста-
раста які з вялікай энэргіяй
састаўляе, пасылае і марша-
куе ў «Украінскіх дэпутатах»
Беларускіх земляў.

Менскі.
(«Белорусское Эхо», Кіев 30.6.1918)

Агульныя весткі.

КІЕУ (Б.Т.Б.) «Кіевская
Мысль» паказвае, што паў-
станне казацкаго насялення
проці большэвікоў у Кубані
усё больш разрастэцца. Каза-
кі пачалі наступленне ад Тем-
рука проці Апашы і Новара-

сійска і дайшлі да берагу
Кубані.

У Малімпалі перахоплена
іскровая тэлеграма большэві-
вікоў с Ташкенту у Маскву.
У ёй гаворыцца, што пала-
жэнне тамтэйшаго савецкаго
ўраду с прычыны голаду, ха-
леры і безработцы вельмі нап-
савалося. Ташкенцкая рада
дамагаецца прысылкі зараз-жа
збожа і 10 мільёнаў рублёў
на патрэбы рады. Аднак,
просьба гэта ні можа быць
споўнена, бо Туркестан адрэ-
зан Ад Расіі вайскамі Дутова
і чэска-словацкімі дружинамі.

БЭРЛІН. Аб труднасьцях,
якія выліваюцца пры ладжэн-
ні «народнае арміі» у Расіі,
сьведчыць цыркулярнае пісьмо
савецкаго ўраду. Загад ўраду
аб арганізацыі мясцоваго на-
еннаго ўпраўлення ні споўнен,
—ды з гэтае прычыны, як ві-
даць, німа як арганізаваць
чырвоную армію.

29 мая, пад націскам кон-
тр-рэвалюцыйнаго руху, цэнтр-
ральны спеўніцельны камітэт
савецкаго ўраду разгледзеў пы-
танне аб агульнай ваеннай на-
віннасьці. Пераход с сьстэмы
дабравольнай да сьстэмы пры-
мусоваго набору рэкрутаў па-
станоўлен ўсімі галасамі про-
ці 4. Ваенны камісарыят ат-
рымаў загад у адзін тыдзень
аправаць плян набору ў
Маскве, Донскай і Кубанскай
обласцях—значыць, там, дзе
найбольш балцца контр-рэво-
люцыі.

БЭРЛІН. Прэзыдум Камі-
сіі і падкамісіі нямецка-укра-
інскаго таварыства прынялі
ўчора рэзолюцыю, вітаючы ня-
мецкую палітыку на Украіне
і пастанову Нямецчыны пад-
дзяржаваць свабоду і дзяржаў-
ную незалежнасьць украінска-
го народу. Рэзолюцыя вітае
забеспэчэнне праўных норм
на Украіне і аддачу зямлі ук-
раінскім селянам за плату,
паддзяржываючы прынцып аса-
бістае уласнасьці. Рэзолюцыя
дамагаецца шырокаго стасаван-
ня украінскіх нацыянальных
сіл пры будаванні дзяржавы і
ўпраўлення, украінскіх школь-
нае справы, асабліва народных
школ і нацыяналізаваніх укра-
інскай царквы.

БУКАРЭШТ. Румынскія га-
зэты паказываюць, што англі-
чане зусім запанавалі ў паў-
ночнай Расіі і ў портах Бе-
лаго мора. Англіцкі камэндант
мае дыктатарскую уласць над
узбярэжжам. Таргоўля пера-
ходзіць у англіцкія рукі. Ра-
сійскія падданія прымушаны,
прасіць пазваднення на таргоў-
лю ў англіцкае уласці. Уста-
ноўлен англіцкі кантроль палі-
партоў. Адным словам, гэта
часыць Расіі памалу абяртаец-
ца ў англіцкую калонію.

КІЕУ (Б.Т.Б.) 8/VI. Гала-
ва рады кубанска-чорнамор-
скае рэспублікі тэлеграмай
давеў да ведама расійскай мір-
най дэлегацыі, што, апроч
спеўніцельнаго камітэту рады
народных камісараў, на Куба-
ні німа ніякае іншае уласці
і што ядны прадстаўнік па
мірнай канфэрэнцыі ёсьць
прадстаўнік расійскай савецкай
рэспублікі, часыць каторай
становіць кубанска-чорнамор-
ская рэспубліка.

ГААГА. Бэльгійскі ўрад
заявіў перад ўсімі ўрадамі пра-
тэст проці арганізацыі ў Бэль-
гіі нямецкіх судов, бо гэта
нізгодна з міжнародным пра-
вам.

«Норд. Аліг. Цтг.» адка-
зывае на гэта, што організа-
цыя нямецкіх судов вызывае
забастоўкай бэльгійскіх юры-
стаў.

ГААГА 8/VI. Адкрыта ан-
гліцка-нямецкая канфэрэнцыя
аб замене ваенна-палонных.
Будуць разгледжаны 6 пунк-
таў, зьвязаных з заменай.

Чароднае засяданне—ў па-
нядзелак.

ЖЭНЭВА 9/VI. Як прыме-
чае «Ом Лібр», двухгадзіна-
ная перамона Клемансо з Гэг-
гам і Мільнерам тычылася тлі-
сама перагрупіроўкі войск
дзяржаў Згоды [Согласія], на-
прыклад у ваколіцы Монтдзо-
дье, зрабіўшыся патрэбнай
дзеля апаскі перад новымі
германскімі прадпрыемствамі.

Наведзёны парадок узма-
цаваннаў каля Парыжа затры-
маўся, як палагаюць, с пры-
чын надзвычайных патаплен-
няў транспартаў у канале Ля-
манш.

На беларускім шляху.

Падаем тутакж надрукованы
у № 3 газ. «Мінскі Ёже-
недэльнік», канец размовы
супрацоўніка газэты с п. Р.
Скірмунтам, — аб ўзаемных
стасунках Беларусі і яе сусо-
дзяў:

Зацікаўленыясьць Нямецчыны
у стварэнні Беларускай дзяр-
жавы, як буфэра паміж Польш-
чай, Літвой, Украінай і
Вялікаросіяй падказуецца ні
адно палітычнымі, але і эка-
номічнымі прычынамі.

Беларусь край сельска-гас-
падарскі. Яго масыць Р. Скір-
мунт—праціўнік тае думкі,
што Беларусь ні здолае сама
сябе карміць. Адна Менская
губ. пры нізкім стоішню зем-
ліробства дае лішку ў 3 міль-
ёны пуд. хлеба. А калі за
помаччу нямецкаго капіталу і
тэхнікі асушыць балоты, то
Менскае Палессе можа даць
сена для усей Нямецчыны, ні
кажучы ўжо аб магчымасьці
развіцця скатаводства ў краю.
Апроч гэтаго Нямецчына мо-
жа атрымоўваць з Беларусі
вялікія запасы лесу.

З другога боку Нямецчына
дасыць Беларусі усе патрэб-
ныя вырабы прамысловасьці,
начэня і машыны для сель-
скай гаспадаркі, так сама тэх-
нічную помач у справе раз-
віцця умерковаанай прамысло-
васьці, магчымага толькі пры
падтрыманні з боку.

З Расіяй могуць быць толь-
кі прызныя стасункі, хача
тамака цяпер і німа с кім
вясьці перагаворы. Ёсьць ад-
лак небэзпэчнасьць таго, што
Расія, як даўней пануючы на-
род, доўгі час ні будзе ў ста-
не выясьніць сабе право на-
родаў на самаазначэньне. На-
огул, тамака разуменьне гэтаго
права надта паверхоўнае, ча-
му былі дабазы нават у часе
рэвалюцыі. Гэго прымушае
станавіцца да Расіі у вытэ-
канні.

З Украінай Беларусь зьвя-
зана і гістарычнымі падзеямі
і родствам. З абодвух бакоў
цяпер хочуць устанавіць са-
мыя блізкія прызныя стасу-

кі. Спрэчнай ёсць справа беларуска-украінскіх рубяжоў устаноўленых берасьцейскай умовай без учасця прадстаўнікоў Беларусі. Спрэчнасць датыча Менскага і Гораднінскага Палесся і поўночнай Чарнігаўшчыны замешканай беларусамі. Тая што робіць размежавання стаяць на этнографічным дункце, але тутакж вялікую ролю іграюць інтарэсы гістарычныя, географічныя і эканомічныя. Поўднёвая частка Меншчыны (Мазырскі, Рэчыцкі і частка Пінскага пав.) засялена беларусамі. Другая частка Пінскага пав. Кобрынскі і частка Берасьцейскага пав. Гарадн. губ. населяюцца галінай абодвух народаў—беларускага і украінскаго—т. зв. «палішукі», ці «пінчукі». З мовы яны белай украінцы, па складу жыцця і звычаям.—беларусы. Географічна эканомічна і палітычна з Беларуссю і пягуюць да Балтыцкага мора. Границы Менскай і Гарадн. губ. маюць за сабой гістарычнае значэнне. Яны ўстанаўляліся 600 гадоў таму назад як границы паміж Беларуссю і Украінай, ішчы за Міндоўгам, і былі ўмацаваны Люблінскай уніяй, калі Украіна была аддзелена ад Літвы. Границы гэтую прымавалі нават рускі ўрад пры адміністрацыйным устроістве поўн. зах. краю.

3 Літвой у Беларусі—гістарычны звязак. Літва ні была заваёўніком Беларусі, але сама бараніла Беларусь ад татарскай навалі. Беларусь і Літва заўсёды жылі ў згодзе і ўся літоўская дзяржаўнасць была праята беларускай культуры. Цяпер магло-б паўстаць пытанне аб Вільні, але трэба думаць, што яно развіваецца намысльна для абодвух старон. Збліжэнне з Літвой і цяпер падказуецца Беларусі палітычнымі і эканомічнымі прычынамі як толькі стане на паргу пытанне аб беларускай дзяржаўнасці.

Чуткі аб тым, што Літва і Украіна хочуць заўладаць Беларуссю, ні маюць пад сабой грунту.

На Літве і на Украіне, ад і гэта аб Беларусі думаюць ні іначай як толькі аб нізалежнай дзяржаве.

Мескія справы.

Бяседа з Мескім Войтам г. С. Б. Хрыжонстоўскім.

Наш супрацоўнік гэтымі днямі меў беседу з новым Мескім Войтам м. Менску г. С. Б. Хрыжонстоўскім які ні адмовіўся ласкава падзяліцца сваімі думкамі што да палітычнага становішча Беларусі, а так сама і да прыпласці нашага места ў звязку з арганізацыяй Беларусі як нізалежнай дзяржавы.

— Беларускі нацыянальна-дзяржаўны рух мае ў асобе паважанага С. Б. свайго прыхільніка ні ад відавочнага часу.

Будучы ўрадаўным і грамадзянскім чынам з усім абшэрым Беларуска-Літоўскім краем, ён заўсёды відае колькі шлоды для культурнага развіцця і краёвай гаспадаркі ўчынае ўпраўленне з далёкага, нізалежнага з месцовымі патрэбамі і чужога для іх цэнтру і дзеля гэтага быў пастаянным староннікам як найшчырэшай краёвай нізалежнасці для Беларусі. Калі-ж адкрылася магчымасць працы ў гэтым кірунку, то ішчы ў 1917 года паважаны С. Б. завіў п. Р. Скірмунту, быўшаму першым маршалам Беларускага Нацыянальнага Камітэту, аб сваім жаданні прадаваць для Беларускага дзяржаўнага адраджэння.

«Я лічу, што дваццацьтрыгады жыцця і грамадскай працы ў цэнтру Беларусі—сказаў г. С. Б. Хрыжонстоўскі канчаючы гэту частку беседы—надалі мне ні толькі право, але і абавязкі беларускага грамадзянства, якія я павінен споўняць».

Што-ж датыча палітычнай праграмы, то я саўсім згаджаюся з праграмай г. Р. Скірмунта».

«З умацаваннем беларускай дзяржаўнасці,—кажа паважаны Мескі Войт пераходзячы да другой часткі беседы,—значэнне Менску, як палітычнага, культурнага і эканомічнага цэнтру рысуюцца мне надта высокім».

Ні кажучы ўжо аб тым, што наагул арганізацыя Беларускай дзяржавы і звязанае з ёй ажыццэнне гаспадарскага жыцця краю павінны адбіцца добра на жыцці беларускіх гарадоў, Менск атрымае пры гэтым найбольшую карысць. Мне здаецца што як бы ні развізалося пытанне з Вільняй, Менск па сваім географічна-цэнтральным палажэнні павінен стаць палітычным цэнтрам—сталіцай. Разам з тым высока паднімаецца яго і эканамічнае значэнне. Пасля стварэння границы з Польшчай Менск, лежачы на гандлёвых пуцях паміж Заходам і Усходам, павінен пераняць ад Варшавы яе даўнейшае значэнне як пункта абмену таварамі заходня—ўсходняй прамысловасці з Усходам, чым апраўдае і сваю гістарычную назву.

Менск павінен будзе так сама стаць цэнтрам вышэйшай навукі для ўсёй Беларусі. Канечне, лепі было-б у гэтым ісці за прыкладам заходня—ўсходняй краёў, хацяб напяр. Нямеччыны, дзе універсітэты будуюцца як раз у нізальчкіх і ціхіх гарадах, але для гэтага у нас покуль што за мало сілы. Наш універсітэт павінен будзе прымаць у свае сцены студэнтаў—усе больш нізалежных станаў, для каторых патрэбна будзе, канечне разумная грамадская дапамога. Разам з тым тая навуковыя сілы, каторыя будуць заняты ў дэле асветы павінны будучы ўдзяліць сваіх усілкаў ішчы і да дзяржаўнай арганізацыйнай

і палітычнай працы, бо—трэба з гэтым надта лічыцца—Беларусь пакуль што мае ішчы мало патрэбных для гэтага людзей.

Такой мне здаецца будучына Менску. Наша-ж цяперашняя задача—малі і другіх членаў магістрату—залежыць ад таго часовага становішча ў якім мы знаходзімся і ім акрэсліцца. Гэта: вярнуць парадак і лад у разбурэнную вайной і ў часы рэвалюцый мескую гаспадарку і падгатаваць такім чынам грунт для працы будучага выбарага самапраўлення».

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

Ізноў удалося заручыцца на два канцэрты (16 і 17 чэрвеня) у мескім тэатру гасцролямі Віленскае Сымфонічнае капэлі пад выданым кіраўніцтвам капэльмейстра Бруно Платова.

Канцэрты будуць давацца на карысць пацярпелым ад вайны. Адначасна з канцэртамі ў фойе тэатру робіцца выстава нямецкага друку кнігаў. Тамака будуць выстаўлены выдавецтвы Лейпцыгу, Мюнхэну і Берліну, чым будзе паказана тое, што было зроблена ў вобласці выдаўніцтва за 4 год вайны.

Як паведамляюць на канцэртах будуць выкананы творы ні толькі вялоных кампозытараў Мендэльсона—Бартольдзі і Бэтховэна, а так сама Мусоргскага Рымскага-Корсава, Чайкоўскага і Глазунова.

Успех гэтых канцэртаў саўсім нязны, бо на гэты раз нас чакае вядомая ўжо па нізвычайнаму штуркаекаму выкананню капэлі с тою добрай мэтай, на якую прызначаны чысты даход.

Канцэрты будуць пачынацца роўна а 8½ гадз. у вечары; у часе музыкі у залу нікого ншчаць ні будучы.

У мескай управе штат служачых, ні зложаны рэальнай патрэбнасцю і былыя ціжарны для ўпраўскай кассы, патроху зьменьшаецца.

Будучы расксіраваны аддзелы—труда і статыстычны. Гэта пасля сконструіравання рады давераных пры магістраце.

Цяпер жа пачалася «чыстка» у гаспадарскім аддзеле, дзе увольняецца ніпатрэбны элемент служачых.

Культурна-гидротэхнічнае бюро губ. земства зноў пачало сваю працу. Заданні бюро: ізысканні дзеля улажэння сьмет і практау асушэння, абраблення і культуры зямлі: работы па абсушэнню і абвадненню зямель; указанне спосабаў культуры асушэнных угодзій; уладжэнне буравых, бэтонных, зрубавых студняў і нівэліровачных работ.

У сельска-гаспадарскім т-ве ўзаемнага страхавання XX чарговы агульны сход членаў аббудзецца 17 чэрвеня дзеля

Афіцыйнае паведамленне нямецкага вярхоўнага камандавання за 1 чэрвеня 1918 году.

Захадні тэатр вайны.

Група армію Кронпринца Рупрэхта.

Бяседа дэталінасьць быўшая ў дзень умерана, ажылася толькі на абедзьвум старонах Соммы. Пасля моцна артылерыйскай падгатоўкі, вораг перайшоў вечарам у наступленне між рэкамі Анкры і Соммай. Мейсцовыя варошары ў шоссэ Корбі-Брэ быў устаноўлены контратак перад другім жа фронтам прарыў быў адбіт з вялікімі ворага стратамі.

Група армію Германскага Кронпринца.

За два дні бітваў наступленне генерала фон Гюпрывало нас да памочнай мэты і заўладання ўзвышшай мейсцовасцю ў Нуайона. Націск быў скіраваны на мацныя пазыцыі глыбока расналожанага і падгатоўленага нашай контр-атакі ворага. Ні глядзячы на гэта, француз дывізіі ні маглі прайвіціца ні утрыманаму націску націск і нават дывізіі армейскіх рэзерваў, уведзення дэасобных контр-атак у бой, былі учора ў страшэннай біадкінуты. На правым флангу наступальнага руху войгенерала фон Этынгера затрымалі забараныя намі варожыя паўднёвай Ассэвілера, зігледзячы на модныя конатакі. Войскі генерала фон Вёбара быўца ў Курсэлія і абедзьвум старонам дарогі Руа—Эстрэ—Сен—Дэнн. Заўладанні ўзвышшай усходняй Вёры, прарвалі чацьвёртую рожую лінію і адкінулі ворага да Арренду. Ні глядзячы на ўпартую абарону, войскі генерала фон Шэльке заўладлі пераходам праг Мату.

Пасля заўладання ўзвышшай Маркзгліс і гары Вімон яны ніўстрыманым націскам прабіліся да Отэнзіля. Кпус генерала Гофмана с пастаянным боем прабіў варожыя пазыцыі на ўзвышшай паўднёвай Тьескур. На паўднёвасклонам падаючым у ніз да Уазы мы прабраліся да Рыбэ.

Лік палонных павялічыўся больш як на 10,000 чалавек. Чынам лік палонных узятых ад 27-го мая Групаю I манскага Кронпринца даходзіць 75,000.

На фронце ад Уазы да Рэймса становішчы без перамаўзабіваюшых варожых атакі паўночна захадняй Шатьерры былі адбіты з вялікімі для ворага стратамі.

Першы Генерал-кватэрмейстар фон-Людэндорф

падрахунку і разначэння прыбытку за 1917 г., сьметы выдаткаў і пляна працы на 1918 г. выбары асоб на пасады і бягучых спраў.

Пачтовая гімназія, пад кіраўніцтвам Л. Н. Цветкова, пачынае гэтымі днямі сэзон падгатоўак ва ўсе сярэднія школы. Плата—20 руб. у месяц. Гімназія мае чатыры агульна-разрадныя класы ў аб'ёме прогімназіі.

Другія чатыры класы—дзеля падгатоўкі на класныя пасады па пачтова-тэлеграфнаму ведамству, а так-сама у вышэйшую школу—электро-тэхнічны інстытут.

Абучэнне вядзецца добра.

Нямецкая трупна «Остфронт», даўшая у мескім тэатры рад гасцроляў, ад серады 12 чэрвеня, выязджае з Менску ў Вільню. Як вядома, трупна знаходзіцца пад бліжэйшым кіраўніцтвам глаунакамандуючага усходнім фронтам.

С прычыны сьвята «Вознесения Гасподня», сягоння, 13 чэрвеня, праваслаўныя служачыя меск. управы, земуправы, скарбовай палаты і інш. губ. устаноўау ад заняцця асвабджаюцца.

С прычын сьвята епіскапам Георгіем аббудзецца набажэнства ў царкві хрысьціянскай жаночай гімназіі (Шырокая вул. 6. вучылішчы дзевіц духоўнага звання).

У губ. прысутстві (Пецярбурская 4.) заўтра, 14 чэрвеня, аббудзецца першае судзебнае пасяджэнне пад старшынствам упраўляючага скарбовай палатой Ігорскага.

Назначана да разбору грамадскіх спраў, каторыя ў старым ладу разбіраліся і дзённо па аўторкам, мэхана, з раней загатоўленымі рэзалюцыямі, — рэзалюцыі штук за 200 і болей—за гадзіны «пад старшыніст губэрнатора», па жалобам рэшэнні паветовых зьез і земскіх начальнікаў.

Трэба думаць, што ця такога «фабрычнага імпа у судзебным разбірацельні будзе».

Рэгістрацыя салдат, у цэляры паветовага войска начальніка, пачатая 20 чэрвеня абдываецца толькі зінкамі.

Канец рэгістрацыі—заўтра, 14 чэрвеня.

Гэта рэгістрацыя, павэд першай па ліку, у тры рэменьшыя, большасць сал выехала.

Спісак членаў рады даважных пры магістраце, расццованы мескай управай паланы на пачьверджэнне ў мескае градоначальства.

Апублікаванне яго аддзецца на гэтым жа тыдні.

Курсы беларусазнаўства, 13 чэрвеня ледзя пр М. Массоніуса (апошняя):

сторыя Беларускага язы Пачатак а 7 гадз.

Рэдактар А. Прушынскі.

Выдавецтва «Т-во Заранна».